

Osteoporóza – 1. část

Etopatogeneze, rizikové faktory a diagnostika

Petra Matalová

Ústav farmakologie LF UP a FN Olomouc

Osteoporóza je považována za civilizační chorobu s vysokou prevalencí, a to nejen v průmyslově vyspělých zemích. Jedná se o chronické onemocnění skeletu, které je charakterizované sníženou mechanickou odolností kostní tkáně. Snížená pevnost kostí je důsledkem změn množství a kvality kostní hmoty a predisponuje ke zvýšenému riziku zlomenin. Nejdůležitějším preventivním faktorem je tvorba co největšího množství kostní hmoty zejména během prvních dvou dekád života, až do dosažení maximálního množství kostní hmoty (peak bone mass). Toho lze dosáhnout intenzivní, ale přiměřenou fyzickou aktivitou a dostatečnou výživou, zahrnující hlavně vápník, vitamin D a bílkoviny. Diagnostika osteoporózy se provádí jednak pomocí laboratorních markerů, ale hlavně pomocí dvouenergievé rentgenové absorpciometrie. U žen je nejčastější formou osteoporóza postmenopauzální, která je způsobená deficitem estrogenů. U mužů je ekvivalentem osteoporóza z deficitu testosteronu. Sekundární osteoporóza se rozvíjí nejčastěji jako důsledek terapie glukokortikoidy, malnutrice, imobilizace, onemocnění jater a ledvin.

Klíčová slova: kost, osteoporóza, rizikové faktory, diagnostika.

KORESPONDENČNÍ ADRESA AUTORA: MUDr. Petra Matalová, Ph.D., petra.matalova@fnol.cz
Ústav farmakologie LF UP a FN Olomouc
Hněvotínská 3, 77515 Olomouc

Převzato z: Interní Med. 2018; 20(5): 247–252
Článek přijat redakcí: 22. 6. 2018
Článek přijat k publikaci: 1. 11. 2018